

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 28 Maja r. s. 1819 roku.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 27 godz. 3 z połu.	27 cal. 9, 4 lin.	+ 20, 5 stopn.	Zachodni	Descz
	- 27 godz. 10 wiecz.	27 - 9, 2 -	+ 14 5 -	Zachodni	Pogoda
	- 28 godz. 5 z rans	27 - 9, 8	+ 13, 5 -	Zachodni	Pogoda

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 21 maja.

Minister wojskowy, generał piechoty, *Konowicyn*, miał szczęście otrzymać reskrypt Jego Cesarskiej Mości w brzmieniu następującem:

„Pietrze Piotrowiczu! Czyniąc zadosyć prośbie waszey, uwalniam was na urlop do wód mineralnych. Nader miłą będzie dla Mnie, uyrzeć pożądaną ich skutek, w jak narychlejszém przywróceniu wam zdrowia dla dobra służby; któraście, ku Mojemu zadowoleniu, zawsze z odznaczającą się pełnią gorliwości. Na czas oddalenia waszego, sprawowanie ministryum wojskowego porucza się generałowi artylleryi *Baronowi Mellerowi-Zakomelskiemu*. Zostają ku wam na zawsze przychylny. St-Petersburg d. 11 maja 1819 roku.

ALEXANDER.

NN. Cesarstwo Ichmość wyiechali z tutejszey stolicy do *Carckiego-Sioła*. Cesarzowa Jejmość Matka wyjechała do *Pawłowska*.

Wielki Xiążę *Jmć Mikolaj*, przejeżdżał przez *Jamburg* dnia 17 o godzinie 1szej z południa, a o godzinie 2rey z północy tegoż dnia przejeżdżał przez *Narwę*. (O bytności *W. Xcía w Rydze* donieśliśmy w Nrze 116).

Podług wiadomości pewnych, w stolicy otrzymanych, *W. X. Jmć Michał*, z *Wiednia* wyjeżdżając, zamierzał stanąć w *Kijowie* na dzień 17, a zabawiwszy przez 18 i 19, do *Petersburga* przybyć na dzień 29 t. m.

Dnia 10 maja w *Moskwie* umarł radca taylor senator *Teodor Iwanowicz Lewaszew*.

Dnia 17 kwietnia generał adjutant *J. C. M.*, generał porucznik *Czernyszew* do *Nowoczerkaska* przybył.

Hrabia *Italiński*, minister rossiyski w *Rzymie* i *P. Sperański*, gubernator jeneralny *Sybsryi* wybrani na członków honorowych Cesarzowskiej Akademii nauk.

Radey kollegialni, zarządzający oddziałem w departamencie udziałów, *Okuniew*, i naczelnik stoła *Oszemiетkow*, tudzież assesor kollegialny, *Jegorow*, zarządzający kantorem udziałów w *Wologdzie*, najlaskawiej mianowani kawalerami orderu s. *Anny* 2giey klasy.

Liczba okrętów w *Rydie* dnia 23 maja: przybyłych 500, wyszłych 280.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny 3 r. 80 k.; dukat hol. nowy 10 r. 84 k., stary 20 r. 55 k.; imperyał 36 r. 90 k.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy dnia 29 maja.

W Imieniu Najjaśniejszego ALEXANDERA I. Cesarza Wszech Rossyy; Króla Polskiego; etc. etc. etc.

Xiążę *Namiestnik* Królewski w Radzie Stanu.

Gdy artykuł 16 konstytucyi krajowej dotąd w zupełności rozwiniętym bydź nie mógł, a Jego Cesarsko Królewska Mość w odpowiedzi swojej na uwagi Izby poselskiej nad raportem Rady Stanu, z dnia 23 sierpnia (4 września) 1818 najlaskawiej oświadczyć raczył, iż chce, aby nadużycia wolności druku podlegały dawnemu prawodawstwu Polskiemu, przy zachowaniu *status quo*; póki nowe prawo nie przepisze środki jey ukrócenia; chcąc zapobiedz wszelkim aż do tego czasu wydarzyć się mogącym nadużyciom; postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1. Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego poruczamy przedsięwzięcie wszelkich środków, jakie za potrzebne uzna do ukrócenia nadużyciów wolności druku, stosując się do dawnego prawodawstwa Polskiego, i urzędzeń za Rządu Xiążstwa Warszawskiego wydanych:

Art. 2. Wszystkie gazety i pisma peryodyczne bez żadnego wyjątku podlegać odtąd mają cenzurze rządowej.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia kommissyom rządowym wyznań religijnych i oświecenia publicznego, tudzież spraw wewnętrznych i policyi, umieszczenie zaś w dzienniku praw kommissyi rządowej sprawiedliwości polecamy.

Działo się w *Warszawie* na posiedzeniu rady administracyjney dnia 22go maja 1819 r. (podpisano) *Zajączek*.

Minister wyznań Radca Sekretarz stanu i Oświecenia Jenerał Brygady (podpis:) *S. Potocki*. (podpis:) *Kossecki*.
Zgodno z Oryginałem:

Radca sekretarz stanu, Jenerał Brygady (podpisano) *Kossecki*.

Dnia 22 t. m. zszedł z tego świata *JW Jerzy Ernest* Hrabia *Keyserling* rodem z *Kurlandyi*; były pułkownik w gwardyi pieszey koronney za panowania s. *p. Stanisława Augusta* Króla Polskiego, w której to gwardyi służył od

najmłodszego wieku ciągle i bez przerwy lat 38, czyli aż do epoki w roku 1794tym. Od tego czasu będąc już wiekiem obciążony usunął się od zgiełku świata, żyjąc w zaciszu i w spoczynku, pełniąc obowiązki męża cnotliwego, nad podupadłymi wszelkiego stanu litościwego i wspaniałego; był podporą w szczególności dla byłych swoich kolegów w czasie zwinięcia wojska Polskiego, i prawdziwym opiekunem wdów i sierot. Skończył życie w wieku 78, a zwłoki jego przy wszelkiemu zachowaniu obrzędku pogrzebowego, stosownie do jego stanu złożone zostały przez familią, tu w kraju znajdującą się, w grobie na cmentarzu wyznania ewangelickiego.

F R A N C Y A

(z gaz. berl.) Paryż, dnia 14 maja. Czterech Parów ze stanu duchownego, kardynałowie *Perigord* i *Luzerne*, biskupi diecezji *Chalons* i *St. Malo* podali do Izby Parów oświadczenie przeciw prawu o wolności druku. W oświadczeniu tém stają w obronie religii, chroniąc ją od deizmu, który prawo to na miejsce katolicyzmu chce wprowadzić. Usiłują oni okazać w oświadczeniu tém uczucia swoje dla Króla, obu izb, kościoła galikańskiego, kościoła powszechnego i stolicy świętej.— Kardynał *Beausset* i biskup z *Exreux* nie podpisali tego oświadczenia.

Sprawa *Cantillona* i *Marineta* jest już rozstrzygnięta. Na posiedzeniu sądowym d. 12 t. m. ukazał się rossyjski generał *Worońcow* i oświadczył, że nic nie wie o liście marszałka *Wellingtona*, w którymby przyrzekał zabezpieczyć wolny przejazd dla *Marineta*, razem oddał piękną pochwałę zasługom marszałka we Francji w czasie trzyletniego zajęcia. „Oszukany więc jestem przez Lorda *Kinnaird* (zawołał *Marinet*): nie rozmawiałem bowiem ani z Xięciem *Wellingtonem*, ani z generałem *Worońcowem*. To, co mi jest wiadomém i co wierzyć musiałem, dowiedziałem się od Lorda *Kinnaird* w pojeździe. Stoję jednak przy tem: nie on, ale jest inny, co mię oszukał.”— Wymień go WPan! zawołał do niego Prezydent.— Nie, nie uczynię tego, mam w tém moje przyczyny. Ale jeszcze nim ciało moje zmartwieje, stanie się to, wiadomém.” Tu przystąpił sąd do zapytywania, szwaczki *Julii Fremont*, kochanki *Cantillona*, w której domu, jak twierdził, przepędził noc, podczas której strzał był uczyniony. Ze spuszczonej w dół oczami wyznała: że w rzeczy samej *Cantillon* przepędził noc tę w jej mieszkaniu; że jedynie ze wstydu zataiła to przed towarzyszką swoją *Eugenią Desfontaines*; ale teraz wyznaje prawdę. Prezydent nazwał jej pamięć niewierną czyli usługną, i uwolnił ją po krótkich słowach. Potem wystąpiło kilku świadków, którzy najlepiej mówili o *Cantillonie*.— Dnia 13 *Eugenia* odwołała niejako wyznania swoje. Po ukończonem słuchaniu świadków, jenerałny adwokat, *P. Colombe*, miał mowę, w której wyraził: że jeśli przeciw Xięciu *Wellingtonowi* knowany był jaki śpisek, to przynajmniej pewna, iż nie stało się to we Francji. Są przykłady, że Francuzi ratowali nieprzyjaciół swoich życie na boju, ale nie masz, żeby ich zdradziecko mordowali. Oczyzna nasza zowie się Francją; imię to dostatecznym jest dla nas usprawiedliwie-

niem. Również śpisek ten nie jest dziełem Francuzów za granicą. Żaden z nich, gdyby był mordercą, nie ukazałby się znowu na ziemi francuzkiej. Jeśli więc był jakiś śpisek, niech się do niego przyzna kray obcy, w którym był uknowany. Francya nie należała do niego bynajmniej! Mowa ta przyjęta była z wielkim upodobaniem, i kończyła się temi słowy do przysięgłych: „Dzieło nasze jest ukończone: nie powiemy WPanom, że oskarżeni są niewinni; ale nie powiemy też, że są winni. Do WPanów należy roztrząsanie punktów oskarżenia — Po nim mówił *Claveau*, obrońca *Cantillona*, i dowodził, że, jeśliby zamach na życie był rzeczywisty, wtedyby zapewne kulą strzelano. Ale to niczem nie jest dowiedzione, a zatem całe oskarżenie samo z siebie upada.— *Dupin*, obrońca *Marineta*, bronił klienta swego obszernie i gruntownie przeciw zarzuconym jemu mowom i działaniom. Usprawiedliwiał go nadto w rzeczach, od których go sąd jeszcze nie był uwolnił.—D. 14 Prezydent przekładał w więzłych treści to, co mówiono przeciw i za oskarżonymi, i zakończył temi zasługującymi na uwagę słowy: „Chcąc przyjąć, że śpisek rzeczywiście był uknowany, tedy pokazuje się ze wszystkich faktów, że ani emigrantom francuzkim, ani krajowi francuzkiemu przypisany być nie może, gdyż sprzeciwia się równie interessowi emigrantów, jak tego kraju. Można go tylko nieprzyjaciółom Lorda *Wellingtona* i nieprzyjaciółom Francji przypisać. Oskarżenie to niechaj ztąd za morze powróci, a przywiązana do niego hańba spadnie na obcych, którzy oyczyzny swej nie są godnymi.”— Temi słowy odprawił przysięgłych. Powrócili oni po upłynieniu jednej godziny i wyrzekli jednomyślnie niewinni względem obu oskarżonych. Zdanie to przyjęte zostało z okrzykiem radości; po czém prezydent wezwał zgromadzonych do spokojności: Prezydent kazał wprowadzić oskarżonych, obrócił się do *Cantillona* i rzekł: Wolny WPan jesteś; nie mam WPanu nic więcej do powiedzenia;— potem do *Marineta*: Wolny WPan jesteś; wieszuję WPanu tego tak dla niego samego jako i dla Francji. Rząd postępuje z WPanem szlachetnie i rzetelnie. Wyrobiłeś sobie WPan bezpieczny przejazd; Rząd, chociaż WPanu tego nie przyrzekał, daje WPanu dwa pasporty, jeden we Francji, drugi za granicę. Wybieray WPan ze dwojga, — *Marinet* odpowiedział z widocznym wzruszeniem: „Dziękuję rządowi za to nowe dobrodziejstwo, ale czuję też, że nie jestem dobrodziejstwa tego niegodny. Czas, który wszystko odkryje, okaże, że nie uczyniłem żadnego oskarżenia przed Lordem *Kinnaird*, i że powróciłem do Francji jedynie dla oddalenia wielkiego nieszczęścia. Życzę sobie udać się do krewnych moich do Szwajcaryi.” Jedna z gazet belgickich wspomina o tym processie, jak następuje: „Wystrzał pistoletowy z kulą czy bez niej, na czy mimo pojazdu Xięcia *Wellingtona* uczyniony.” Dalej czyni uwagę, że Xięzę *Wellington* nie jest *Achillesem*, który w piętę tylko mógł być ranionym, i że pojazd jego musi być podobnie zrobiony jak pojazd Rejenta, na którym przed kilką laty takżo żadnego śladu kuli znaleźć nie można było).

(gaz. berl.) *Monachium*, dnia 16 maja.

Na (34tém) posiedzeniu izby stanów, ministrowie sprawiedliwości, wojskowy i spraw wewnętrznych, przynieśli od Króla Jmci poselstwo, że posiedzenie izby przedłużone jest do dnia 20 czerwca.

Podług postanowienia bawarskiej izby radców, obrady jej mają na przyszłość odbywać się także otwarcie.

Wielu jest tego zdania, że posiedzenie stanów trwać będzie przez całe lato. Inni znowu rozumieją, że się izba rozeydzie, ale z początkiem zimy zgromadzoną zostanie.

Zwyczajem jest Xięcia *Wrede*, deputowanych, którzy mówią za sprawą wojska, zapraszać następnego dnia na obiad.

Od brzegów *Menu*, dnia 18 maja. Dnia 6 t. m. na posiedzeniu zgromadzenia związkowego była między innymi mowa o obecnym stanie uniwersytetów niemieckich. Ze strony Austrii uczynione było wniesienie, ażeby wyznaczyć kommissyą z 5ciu członków, dla podania potrzebnych w tej mierze środków. Wybor padł na Hrabia *Buol-Schauenstein* i *Goltz*, Pana *Martens*, Baronów *Wangenheim* i *Berkheim*. Na zastępców zaś wybrani zostali Baronowie *Aretin* i *Plesen*.

Gazeta *Journal de Francfort* przygania artykułowi gazety *mogunockiej*, w którym, bez żadnej zasady, pozwala sobie mówić o uzbrajaniu się Turków i Szwedów, Anglików i Francuzów; bliżkiem i nowém wybuchnieniu wojny od północy, wschodu, południa i zachodu: do tego zaś czasu zapowiada sama wojować piórem aż do upadłego.

Po jednomyślném na zgromadzeniu stanów hannowerskich uchwaleniu zniesienia tortur; kommissya stanów uczyniła wniesienie względem wprowadzenia sądu przysięgłych i publi-

cznego postępowania w sądownictwie kryminalném.

A N G L I A

(z gaz. berl.) *London*, dnia 17 maja. Xiążę Rejent zaczął od kilku dni używać znowu upodobanej sobie przejażdżki konney. Przybył on dzisiejszego wieczora do *Carltonhouse*.

W izbie wyższej margrabia *Landsdown* wniosł o udzielenie wszystkich układow zaszłych między Rejentem a rządem Stanów Zjednoczonych, względem odstąpienia obu Floryd, a szczególnie, co się tycze okoliczności straconych przez generała *Jackson*, dwóch Anglików *Arbutnot* i *Armbrister*. Hrabia *Bathurst* był tego zdania, że obadwaj straceni Anglicy, przez to, że weszli do obcej służby, a przynajmniej że działali jako ajenci Indyanów, wyrzekli się opieki rządu angielskiego. Czy postępek Generała *Jackson* może być usprawiedliwiony, głos i postanowienie względem tego, należy tylko do rządu amerykańskiego. Wniesienie to, bez zbierania głosów, odrzucone zostało.

T U R C Y A

W *Smirnie*, podług wiadomości, za które ręczyć nie można, zdarzyło się co następuje: jeneralny konsul francuzki, Pan *Fonton*, zaprosił do siebie na ucztę wszystkich znakomitszych Francuzów. Podczas stołu młody jeden oficer służby morskiej mówił z żywością przeciw Napoleonowi i jego rządowi. *Savary* (dawniejszy jego minister policyi), który znajdował się między zaproszonymi, milczał do końca obiadu; potem zbliżył się do młodego człowieka i żądał satysfakcyi. Gdy ten oświadczył się gotowym dać satysfakcyę, i zostawił mu wybor oręź; *Savary* porwał kiy i bił go tak długo, poki oficer nie upadł bez zmysłów i poki walczących nie rozłączono. (z gaz. berl.)

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Kom. Cenz. Czl. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi piśm peryod.

Doniesienie Teatralne.

W przyszły piątek to jest dnia 30 maja na Benefis J. Pani Józefy Ledóchowskiej, daną będzie Drama z Dziel sławnego Szakespiera, przetłumaczonej w 5 aktach pod tytułem: *Groby Werony*. J. Pani Truskolawska okaże się na scenie. Biletów Łóżowych dostać można na Ulicy Sto-Jańskiej, w domu J. W. Balińskich u mieszkającej tam J. Pani Ledóchowskiej.

O g ł o s z e n i a.

1. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznej Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. w dacie niżej wyrażonej zapisanego pod pieczęcią tegoż Sądu maja 21 dnia 1819 roku wydan.

Roku 1819 maja 19 dnia na Sądzie Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. stawając obecnie adwokat tegoż Sądu Łagiewnicki, oświadczenie poniższe zaniósł i one do wpisania w protokół podał jakowe tak się wyraża: niżej podpisany, czynię oświadczenie w następnym treści: *W. Barbara* z Przysieckich *Baronowa Rozenowa* Majorowa wojsk *Rossyjskich*, przed zejściem swoim ostateczne czyniąc rozporządzenie, majątność swą *Racienniki* w *Pocie Troc*. położoną przeznaczyła aktorstwu synów swoich, *Karola* i *Michała* *Baronów Rozenow*, rząd zaś tego majątku i opiekę nad dziećmi, zostawiła niżej podpisanemu, z żądaniem, aby dług własny z intrat *Raciennik* i dalsze różnym osobom należące starał się uspokoić, troskliwość ciągle opieki, niezdolała wystarczyć uspokojeniu długów, niepozostało więc nic do przedsięwzięcia, jak sprzedaje ten majątek, aby wzra-

stająca *massa* długów już walor majątku wyrównywająca, nieprzyprawiła dziedzicow o utratę spokojności i nie nabawiła nieprzyjemnego procederu, przekonani o tem *W. Karol* i *Michał* *Rozenowie*, plenipotencyami jedną w roku 1817 marca 13 dnia, drugą w tymże roku augusta 25 do sprzedania majątku i wypłaty długów oraz do wszelkich ku temu celowi działań, jakoż niżej podpisany ten zamiar do skutku przywieść usiłował, a nawet zawarł umowę o sprzedaż *Raciennik*, i lubo troskliwie zbierał wiadomości o długach ten majątek ciążących, lubo przez wszelkie środki upewniał się, czy ich więcej nad te które są już wiadome niema, jednak ostatecznego niemając o tem upewnia, a chcąc aby i nabywcy następnemu ułatwić posiadanie spokojne, i *W. Rozenow* od powikłań oswobodzić, przedsięwziął dwa środki: jeden wezwać wszystkich kredytorów zeszyły *Rozenowej*, i jej synów, *Karola* i *Michała*, aby w ciągu roku aż do następnego s. *Jerzego* w roku 1820 raczyli niżej podpisanemu w *Wilnie* objawić, i autentycznie dowodami okazać swoje należności; drugi oświadczyć imieniem *W. Rozenow*, że oni działając dobrą wiarą i niechcąc tak przysługę nabywcy; jako też dotąd wiadomych, a sprawiedliwych kredytorów wikłać, nietylko wyznają, iż żadnych więcej niemają długów nad te, które niżej podpisanemu są wiadome, ale nawet zaciągania onych i opisywania na *Raciennikach* niezostawują sobie prawa i wszelkie debita, jakiby się pokazały dotąd nieobjawione, uważają za niebyłe, i chyba niesprawiedliwe źródło nastania mające. To oświadczenie dla ułatwienia przyjętych środków czyniąc, podaje one niżej pod-

pisany do publicznej wiadomości i przez oddanie do akt, i przez publikacją w gazetach, aby żaden z słusznych kredytorów niewiadomością niewymawiał się i raczył w powyższym opisanym czasie objawić swoje pretensye, albowiem każdy sam sobie przypisze stratę, jeżeli ofiarowany w tym czasie satysfakcyi nie przyymie; pretensyow nieudowodni i dostatecznie się nieobliczy. Autentyk podpisał. Józef Wawrzecki Jenerał-Sekretarz Dobrzański. Kazimierz Miaskowski tytul. Sowieński.

1 Mateusz Siesicki Prezyd. Ziemsk. Pttu Wilkomir. Raymund Chodźko Sędzia Ziemsk. Oszmian. Ferdynand Dworzecki Podśędek Powiatu Wileń.

Tym naszym obwieszczym listem JWWym i WWym JPPnom Tekli z Borowskich Komorowskiej Marszałk. Pttu Wilkomir. z jednej strony, a Magdalenie z Kamińskich Borowskiej Podstol. Pttu Upitsk. z dokładem opieki Szymonowi i Balbinie z Rupeykw Zawiszom Marszał. Pttu Upitsk. Honoracie Borowskiej Exmatce Panien Bernardynek Zarzecznych Wileńskich i matce tegoż Klasztoru i calemu zakonowi, Bernardowi Filemanowi, Maryi Annie Elżbiecie z Haffszteinow Hichelhovenom Konsyliarzom dworu Polsk., Jobstowi Bernardowi i Giertrudzie z Haffszteinow Sztuartom, Samuelowi i Maryi z Haffszteinow Holsztom, Johanowi Teodorowi i Katarzynie z Haffszteinow; Berentom kupcom i obywatelem Ryskim, ich sukcesorom i w stopniu ich będącym, Katarzynie Galandrowey kupcowey Ryskiej i w jej stopniu będącym; Janowi Henrykowi i Janowi Holendrom i Janowi Toli Helpsyngowi kupcom i obywatelom Ryskim i w ich stopniu będącym, Franciszkowi i Justynie z Wereszczyńskich Straszewiczom, Maryannie i Konstancyi Wereszczyńskiej i w ich stopniu będącym, Konstancyi Tyszkównie, Mikołajowi Świętorzeckiemu, Józefowi Kończy, Tadeuszowi Polkowskemu; Katarzynie Bartoszewskiej matce Stanisławowi i Wincentemu synom Zubowskim, Antoniemu Krauzowi, Jgnacemu Morykoniemu Pisarzowi skarbowemu, Dominikowi Tyszcze, Józefowi Wołkowyckiemu, Xciu Janowi Smolskiemu Kanonikowi Wileń., Józefowi Chlewińskiemu, Krystyanowi Jakubsonowi potomstwu Jana Grycewicza; Magnusowi Mejerowiczowi kupcowi Sluck. Josielowi Eliaszewiczowi kupcowi Wileńsk.; Judelowi Libermanowiczowi kupcowi Birzanskiemu i tych wszystkich sukcesorom i w stopniu ich będącym Xdzu Kazimierzowi Pikturynie Dziekanowi Upitsk. Plebanowi Birzanskiemu; Xdzu Franciszkowi Kochanowskiemu Plebanowi Podbirzańskiemu. Jgnacemu Kuszelewskiemu Staroście Naszkulzskiemu, Michałowi Pietraszewskiemu Prezyd. Ziemsk. Upitsk.; Teodorowi Ropowi Marszałk. b. Guberskiemu Wileńsk.; Kazimierzowi Ludkiewiczowi, Franciszkowi Komorowskiemu Vice-marsz. b. Pttu Wilkomir., Jgnacemu Korsakowi Sędz. Granicz. Pttu Borysowsk. Wiktoremu Hranickiemu Regentowi b. Połock. Józefowi Hranickiemu; Janowi i Andrzejowi Jakowickim, Mikołajowi Reutowi Deput., Stanisławowi Szczyńskiemu Woźnemu Pttu Borysowsk. sukcesorom Jakuba Brzozowskiego, Wańkowiczowi Podkomorz. Pttu Borysowsk., Janowi Tarnowskiemu, Janowi Wenglińskiemu, Kazimierzowi Kulewiczowi, Dorocie z Szydłowskich i Kazimierzowi Wasilewskim, Kazimierzowi Okryzkowi, Pawłowi Wasilewskiemu, Józefowi Karczyńskiemu, Kazimierzowi Karczyńskiemu, Leonowi i Cypryanowi Metelskim, Ja-

nowi mężowi i Scholastyce z Jacynow najprzód Białozorowej a teraz Odachowskiej Deputowanej Borysow. i wszystkim kredytorom i pretensorom gdziekolwiek bądz znajdującym się do masy majątku tak Leona Podstolego Pttu Upitsk. jako też Marcina Pisarza Grodz. Połockiego braci rodzonych Borowskich; z drugiej strony; oznajmujemy: iż na skutek danej remissy z Sądu Głnego Litewsk. Gubernii Wileńsk. 2go Departamentu roku 1814 xbra 5 i Sądu Głnego Litewsk. Gubernii Mińskiej 2go Depart. roku 1815 junii 15 Ukazem Rządzącego Senatu potwierdzonej, stosownie do dekretu exdywizyi Podbirzańskiej na pierwszym zjeździe roku 1815 februar. 19 ferowanego, za niedziel 4ry od daty niniejszego obwieszczenia, do Podbirz w Guberni Litewsko-Wileńskiej w Pttcie Upitsk. leżących zjeździemy i tam stosownie do praw i danych przepisow ostatecznie między debitorami a kredytorami wszystkie spory i kwestye zatłuwisz, kolejną oczewisty ostateczny wyrok ferować mamy, do którego Sądu, iżby wszystkie strony z należytą gotowością w czasie przyzwolonym pod utratą pretensyow swoich jawiły się zastrzegamy. Mateusz Siesicki b. Prezyd. Ziemsk. Pttu Wilk.

Roku 1819 miesiąca maja 25 dnia Woźny świadcze, iż dwie tego edyktałnego obwieszczenia kopie z autentykiem zgodne z instancyi WWch Mateusza Siesickiego Prezyd. Ziemsk. Pttu Wilkomir., Raymunda Chodźki Sędziego Ziemsk. Oszmian. i Ferdynanda Dworzeckiego Podśędku Pttu Wileńsk. dla wszystkich w tym obwieszczeniu umieszczonych jedną do drzwi Sądowych przybiłem, drugą zaś oczewisto w Redakcyi Kuryera Littskiego dla umieszczenia przy teyże gazecie podałem i o terminie zjazdu w dniu 19 junii Sądu Exdywizorskiego w Gubernii Litewsko-Wileńskiej w majętności Podbirzach w Pttcie Upitsk. oczewiście odbywać się mającego oznajmiłem i opowiedziałem.

Bonawentura Bancewicz Woźny Pttu Wileń.

Roku 1819 miesiąca maja 25 dnia przed aktami Ziemsk. Pttu Wileń. stawając obecnie Woźny Bonawentura Bancewicz Powiatu Wileń relacją podanego obwieszczenia zeznał.

Przyjąłem Jan Zienkowicz Ziem. Wil. Regent.

Roku 1819 maja 25 dnia zaświadczam że takowe obwieszczenie w skutek remissy Sądu Głnego Littskiego Wileń. Depart. 2go roku 1814 xbra 5 dnia zapadły wezwać przez gazetę pretensorów do jawienia się z dowodami zalecający, przyjęte do wydrukowania przez redakcyą Kuryera Littskiego bydz może.

Mateusz Siesicki b. Ziemski Wilkom. i Exdywizorski Prezydent.

Wyjeżdżają za granicę.

1. Do królestwa Pruskiego Wiliampolskiej Slobody obywatel Starozakanny Gabryel Hillelowicz Waserdam, z będącymi przy nim Starozakonnymi Orelem Abelowiczem Hackielowiczem i Leyzerem Wulfowiczem Karpasem.

2 Do Królestwa Pruskiego do stołecznego miasta Berlina aktualny stanu konsylarz i kawaler Woyciech Pustowski z służącymi poddanymi, kucharzem Andrzejem Kuchewiczem, dwum Lokajami Marcinem Żurawskim i Stefanem Pinczukiem furmanami Prokopiem, i Józefem Chomskiem.

2. Do Francyi, miasta Mec urodzony z tantąd Józef Berrard nauczyciel języka francuzkiego, i Łacińskiego dla familiynych interesow na miesiąc dziesięć.